

AVIZ
**referitor la proiectul Legii privind modificarea și completarea
Legii pentru organizarea judecătorească nr.92/1992**

Analizând proiectul **Legii privind modificarea și completarea Legii pentru organizarea judecătorească nr.92/1992**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.63 din 12.05.1998,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri :

Prin proiect se propune modificarea și completarea Legii pentru organizarea judecătorească în scopul îmbunătățirii cadrului legislativ în domeniul reformei justiției, prin crearea unor instanțe specializate în soluționarea conflictelor de muncă și din domeniul asigurărilor sociale, prin conturarea statutului deontologic al magistraților cu referire, în special, la drepturile și obligațiile acestora, inclusiv unele drepturi pentru magistrații pensionați.

Prin conținutul său, proiectul are, ca și legea în vigoare supusă modificării și completării, caracterul unei legi organice.

I. În ce privește fondul reglementării

1. La pct.1 din proiect se propune completarea **art.3** din lege cu două alineate, cel de al doilea, care urmează să devină alineatul 3, referindu-se la răspunderea pentru exercitarea de presiuni asupra magistraților. Textul are caracter declarativ, lipsit de valoare juridică deoarece încălcarea lui nu este sancționată, iar în raport cu dispoziția conform căreia "judecătorii sunt independenți și se supun numai legii", este lipsit de relevanță.

De altfel, redactarea textului este echivocă, utilizând unele particularizări care, în context, pot distorsiona înțelesul reglementării. Astfel, apreciem că este inadecvat să fie supusă vreunei răspunderi influențarea desfășurării urmăririi penale **în condițiile legii**, sau influențarea procurorului pentru a pune concluzii **corecte** în fața instanței ori a judecătorului pentru a judeca **independent și imparțial**. Dimpotrivă, presiunile exercitate, în orice mod, devin nocive pentru actul de justiție și trebuie sancționate, dacă determină desfășurarea urmăririi penale **în condiții contrare legii**, pe procuror să pună concluzii **incorecte** iar pe judecător să judece cauza **fără imparțialitate și fără a fi independent** în activitatea sa. În consecință, propunem ca pct.1 din proiect să fie eliminat.

2. Tratarea problemei vechimii în magistratură, la care se referă pct.9 din proiect prin modificarea **art.44** din lege, este susceptibilă de obiecțiuni, cea mai ușor sesizabilă fiind inconsecvența și absența unor soluții unitare în cazul ipotezelor similare. Din această cauză, reglementarea apare uneori injustă, preferențială și chiar discriminatorie.

Astfel, alin.1 din **art.44** care cuprinde reglementarea de principiu, acordă vechime în magistratură unor funcții care nu au o legătură directă sau funcțională cu profesiile de bază ale magistraturii, în timp ce altele, cu o semnificație juridică mai accentuată, sunt tratate diferit în alin.2. În optica proiectului, **constituie vechime** în magistratură, potrivit alin.1, perioada în care o persoană a îndeplinit, între altele, funcții ale personalului de specialitate juridică în Ministerul Justiției, în Institutul de cercetări juridice sau funcții didactice în învățământul superior juridic, în timp ce perioada în care o persoană a îndeplinit funcția de avocat al poporului sau de personal de specialitate în cadrul Consiliului Legislativ **se consideră doar**, potrivit alin.2, ca vechime în magistratură.

Alin.2 din art.44 amplifică viziunea inconsecventă din alin.1, dând în două fraze soluții distincte privind unele și aceleași funcții juridice. Astfel, potrivit primei fraze se consideră vechime în magistratură timpul cât o persoană a îndeplinit o funcție de specialitate în cadrul Consiliului Legislativ, fapt care i-ar facilita accesul spre profesii de magistrat, în timp ce potrivit frazei a doua, un magistrat sau asimilat al acestuia care ar exercita ulterior o funcție de specialitate în cadrul Consiliului Legislativ n-ar beneficia de vechime în magistratură pentru această ultimă funcție. În schimb, același

magistrat ar avea o vechime în magistratură dacă ar exercita ulterior o funcție de specialitate în aparatul instituției prezidențiale.

De asemenea, personalul de conducere al Consiliului Legislativ nefiind considerat, potrivit legii, personal de specialitate, ar fi în mod discriminator nevizat de text, deși îndeplinește condiția de a fi licențiat în drept.

Este necesar, prin urmare, ca problema vechimii în magistratură să fie reexaminată pentru a se asigura soluții logice și unitare, într-o abordare principială, nepreferențială și nediscriminatorie.

3. La punctele 31 și 32, din proiect se propune modificarea **alin.5 și alin.6 din art.103** privind actualizarea pensiilor magistraților și posibilitatea acestora de a beneficia de drepturile prevăzute, chiar dacă s-au pensionat înainte de intrarea în vigoare a legii. Credem că norma de la alin.5 ar trebui să prevadă și intervalul la care se poate efectua recalcularea pensiilor pentru a se crea astfel o anumită stabilitate în procesul recalculării acestora. În ce privește alin.6, observăm că textul modificator este complet nou și că nu mai reproduce dispoziția din alin.6 în prezent în vigoare, potrivit căreia de acele drepturi beneficiază și magistrații reîncadrați după pensionare. Ori, cum este de presupus că unii magistrați au beneficiat până acum de acele drepturi, abrogarea fie și implicită a reglementării prin adoptarea alteia noi, conduce la suprimarea drepturilor pentru magistrații ce se vor reîncadra, în viitor, după pensionare. În acest mod, s-ar crea categorii de magistrați care, la condiții de vechime și încadrare similare, ar beneficia de un tratament diferit, ceea ce ar trebui evitat.

De asemenea, prevederea din alin.6, astfel cum se propune a fi modificată, este necesar să fie corelată cu cele din art.44 prin completarea tezei finale cu precizarea "sau una din funcțiile prevăzute la art.44". Absența unei asemenea precizări poate conduce la interpretări eronate, cum ar fi excluderea de la beneficiul aceluși drept, de exemplu, a ministrului justiției, procurorului general, președintelui Consiliului Legislativ, inspectorului general judecătoresc sau consilierului juridic în Ministerul Justiției, care ar urma să fie pensionați din aceste funcții, nu din funcția de magistrat.

4. La art.34 prin care se propune modificarea art.104 din lege, soluțiile legislative cuprinse în alin.2 și 3 necesită a fi reexaminată deoarece nu cuprind o motivație a înregistrării în carnetul de muncă a indemnizației primite. De asemenea, este discutabilă soluția ca modul

de calcul al vechimii continui în magistratură să fie stabilit prin ordin al ministrului justiției, o asemenea competență revenind în opinia noastră, mai degrabă Ministerului Muncii și Protecției Sociale.

5. La pct.43 din proiect privind introducerea în lege a art.131¹, observăm că dispoziția din alin.2 care prevede că sancțiunile disciplinare pentru magistrați se aplică de ministrul justiției, apare necorelată cu dispozițiile art.126-130 din legea în vigoare, care conferă competențe în această materie Consiliului Superior al Magistraturii și Comisiei de disciplină a Ministerului Public. De asemenea, prevederea din alin.3 referitoare la contestarea ordinului de sancționare nu apare corelată cu dispozițiile art.129 din lege. În ce privește alin.2, semnalăm că norma de trimitere la art.123 alin.1 lit.i și j este greșită, aceste litere nefigurând în text.

6. În art.IV se propune înlocuirea Ordinului Meritul Judiciar și a Medaliei Meritul Judiciar cu Diploma "Meritul Judiciar". Apreciem că primele distincții au o natură diferită cu efecte specifice, față de cele ale unei Diplome. Astfel, relevăm că se poate accepta cu greutate ideea ca reducerea impozitului pe venit prevăzută la art.199 din lege să fie acordată pe baza unei diplome. Credem deci că art.IV trebuie reanalizat și modificat, ținându-se seama și de prevederile art.107-109 din lege.

II. În ce privește redactarea unor texte

1. La pct.2 din proiect, textul art.13 alin.1 trebuie completat în final cu precizarea "ori asigurări sociale", în acord cu reglementarea de ansamblu.

2. La pct.12, în art.58 alin.4, după formularea "stagiarilor și notarilor" să se adauge "publici", păstrându-se terminologia Legii notarilor publici.

3. La art.18, privind introducerea unui alineat în art.66 se folosește un mod impropriu de identificare a noului text, prin marcarea acestuia cu cifră arabă însoțită de un indice de diferențiere. Propunem păstrarea redactării obișnuite:

"18. La art.66, după alineatul 4 se introduce un nou alineat cu următorul cuprins:";

4. La pct.20, privind modificarea alin.1 al art.67, după "avocat sau notar" trebuie adăugat "jurisconsult sau consilier juridic", omiși probabil din greșală la redactare sau dactilografie.

5. La pct.27 se propune introducerea în art.83 a două alineate noi, ca alin.3 și 4, deși în mod corect ar deveni alineatele 4 și 5, dat fiind că alin.3 este propus a fi modificat la pct.26 din proiect.

6. La pct.31, privind modificarea alin.5 din art.103 al legii, în loc de "acestuia" trebuie scris "acestora", acordul făcându-se cu "salariile".

7. La pct.35, formularea corectă a dispoziției de abrogare doar a unui alineat este :

"35. Alineatul 3 al articolului 108 se abrogă";

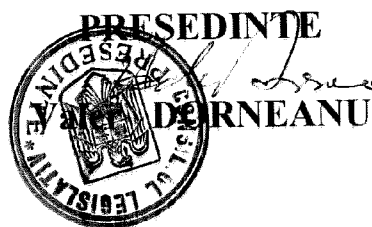
8. La pct.43, din redactarea art.131¹ propus a fi introdus, să se elimine numerotarea alineatelor, dat fiind că întreaga lege supusă modificării n-a adoptat sistemul numerotării alineatelor.

9. La Art.V(1), abrogarea art.11 și 12 din Decretul nr.203/1974 este irelevantă, aceste texte introducând în alte legi dispoziții specifice secțiilor maritime și fluviale, încât Art.V(1) ar trebui să se refere la abrogarea art.18 din Legea nr.58/1968 și a alineatului final din art.40 din Legea nr.60/1968.

De asemenea, prima frază din textul de abrogare, reproducând principiul din art.78 din Constituție trebuie eliminată din proiect. Totodată, considerăm că norma prevăzută în alin.2 al art.V, neavând nici o legătură cu textul privind abrogarea, trebuie marcată cu articol distinct.

10. Dispoziția din art.VI privind republicarea legii, trebuie să menționeze numărul și data Monitorului Oficial în care s-a făcut republicarea, putându-se examina următoarea redactare:

"Art.VI - Legea pentru organizarea judecătorească nr.92/1992, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.259 din 30 septembrie 1997, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica dându-se articolelor o nouă numerotare".

București
Nr. 356/18.05.1998